

Tahta anak Ve Sepet Kssası

– sahara · 21 Aralık 2020

Geçen yıllarda izlediğim Eskimoların kültürleriyle ilgili bir belgeselin, unutamadđım hüzünlü bir bölümü vardı. Zor koşullarda yaşam mücadelesi veren kar insanları çok eski yıllarda yaşlılarını evlerinden uzak karlar arasında lme terke ettikleri anlatılıyordu belgeselde.

Orta yaşlı bir Eskimo erkeği, siyaha yakın kırış kırış olmuş gri renkli yüzünün derisi ve ağzında dişleri kalmamış yaşlı annesini sırtlayıp evinden uzaklara taşıdı. Annesini karların içine bırakıp yönünü evine çevirdi. Ninenin, yazgısını kabul etmiş çaresizlikle kendisini karlar arasına terk eden oğluna bakışı dayanılmazdı. Rzgrla beraber tipi başladı. Karlar arasında yaşlı kadının sliyeti yavaş yavaş kayboluyordu...

Eskimolar gibi bazı kültürlerde yaşlılarına iyi davranmadıkları örneklerine rastlanır. Bizim de az da olsa yaşlılarımıza iyi davranılmadığı örneklerimiz var. Oysa kutsal kitabımızda anne-baba yaşlandığı zaman onlara iyi davranmamız gereken ayetler ve peygamberimizin çokça hadisleri var...

Ataszlerimiz ve masal diye niteleyeceğimiz kssalarımız da var bu alanda maalesef... "Baba oğluna bağ bağışlamış oğlu babasına bir salkım zm vermemiş.", "Et kulum, bu kulum..." Böylesi acı sözlere muhatap olmamak dileğiyle kssalarımıza bakalım geç kalmadan:

Orta yaşlı anne, baba, yaşlı dede ve çocuktan oluşan bir ailede yaşanan dram yüklüdür birinci kssamız. Kssa bu ya! Dede iyice yaşlanmıştır. Hareketlerini kontrol etmekte zorlanmaktadır. Yemek yerken üstü başına döker ağaç kaşığa aldığı çorbayı. Özellikle evin annesi rahatsız olmaktadır kayınpederinin hallerinden. Sürekli srat asmakta; sıcak yuvada fırtınalar estirmektedir. Baba da babasının hareketlerinden memnun değildir.

Duruma bir çare üretilir. Marangozluk işlerinden de anlayan baba bir tahta çanak akar apar topar. Dede, çorbasını odanın uzak bir köşesinde içmektedir oğlunun kendisine layık gördüğü çanakta. Çok zlmektedir dedesinin sefil haline ocuk. Bir gün eline geçirdiği tahta parçalarından bir Őeyler yapmaya çabalar. Anne-baba çocuğa ne yapmak istediğini sorar. ocuk:

Bir tahta çanak yapmak istiyorum. Yaşlandığınız zaman akacağım bu çanakta yemek vereceğim size der. Masalsı kssalarımız güzel biter çoğu kez. Anne-baba hatalarını idrak edip gereğini yaparlar. Dededen af dileyip sofralarını birleştirirler.

Aynı konuyu anlatan, sepet masal, kssasının birkaç versiyonu anlatılır. Bir ğretmen arkadaşımın anlattığı kısa bir versiyonunu anlatacağım. Yine bir çekirdek aile! İyice yaşlanmış pamuk sakallı dede,

burnu yukarlarda gelin. Ve pısrık, kişiliksiz baba ve melek yüzlü riyasız, yalansız bir çocuk ailemizi oluşturmaktalar.

Aksakallı dede tıpkı tahta çanakta betimlenen dedenin davranışlarını sergilemektedir. Zamanlı zamansız söze girmesi... Sık sık gittiği tuvalette uzun süre kalması gelinin iyice canı sıkılmaktadır. Gelin, günlerce dededen yakınmakta, soruna bir çare bulunmasını istemektedir. Evin eli iş tutan erkeği, soruna bir çare üretir!

Günlerden bir kış günü, dedeyi bir sepete koyduğu gibi karlı dağların yolunu tutar. Dağın doruklarına yakın bir kayanın karlı kaplı cephesine babasını bırakıp yönünü köyüne çevirir. Yaşlı dede son bir gayretle oğluna seslenir:

Oğul, sepeti burada bırakma. Yaşlandığın zaman torunuma lazım olur bu sepet... Neyse bu kıssa da güzel biter. Yaptığından nadim olur oğul. Yaşlı gözlerle babasına döner. Sepeti sırtlanarak köyünün yoluna revan olur...

Büyüklerimiz bizlere vereceği öğütleri masal ve kıssalarla süsleyerek anlatırlardı. Bu kıssaları ben de, 70'e iyice merdiven dayamış bir yurttaş olarak anlatıyorum. Torunlarım var sevimli! Dede diye hitap ederler bana! Telefonla görüşüyoruz ancak. Görüntülü konuşuyoruz. Nasılsınız dede diye soruyorlar?

İyiyim diyorum! Bir haftalık zaman diliminin sadece beş gününde toplam 15 saat sokağa çıkma, parklarda dolaşma hakkımız var. Sizler şanslısınız! Çok yakında okullarınıza uçacaksınız kuşlar gibi. Biz 65'liler okullarına giden çocukları seyredeceğiz balkonlardan gözlerimizdeki yaşlarla...

Sadede gelelim! İnsanlık, yaşlılarına ilgi, itina göstermeyi gerektirir. Bizler, evet bizim kuşak, yoksulluklar içinde gocunmadan, kafa, kol enerjimizi halkımızın mutlu geleceği için sonuna kadar koşulsuz harcamış bir kuşağız. Yolsuz, susuz, ışıksız köylerde doğup büyüdük. Çıra ve isli lamba şişelerinin ışığında ders çalıştık. Toplum çıkarını kişisel çıkarımızın önünde tutmayı yaşamımızın biricik düsturu yaptık.

Yurttaş hak ve görevlerini içselleştirerek yaşadık. Yasalara uyduk. Devlet malını canımız gibi koruma çabası içinde olduk çalışma yaşamımızda... Özellikle birçok siyasi büyüklerimizin, hükümet etme yöntemlerini kınadıkları batı ülkelerinde 65 yaş üstü, yaşlı yurttaşlarına sokağa çıkma kısıtlaması uygulamazken bizimkiler biz 65 üstlülere bu kısıtlamayı niçin reva görüyorlar. Erken terki dünya edemediğimiz için çok mu hatalıyız!!!???